ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ.-ΕΤΟΣ ΙΖ'.-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ. 7244
ΓΡΑΦΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 21—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀρ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1935
Σελήνη 17 ἡμερῶν Ἀνατολαί ὥραι 7.37, Δύσεις 5.03
Εὐσταθίου μάρτυρος

Η ΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΤΟΣ

Φαίνεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ χώρα τῶν ἐκκρεμοτήτων. Ἀλλ' ὁ καιρὸς καὶ αἱ σημεριναὶ περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπουν πλέον τὰς ἐκκρεμότητας. Ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν εἶναι ἀνεκτή, ἀλλὰ οὔτε καὶ συμφέρουσα διὰ τὴν χώραν νὰ παραταθῇ. Ἡ ἐσωτερικὴ πολιτικὴ πρέπει νὰ λάβῃ μίαν ὁριστικὴν τροπὴν καὶ λυομένης τῆς ὑφισταμένης ἐκκρεμότητος νὰ διαμορφωθῇ αὕτη πρὸς μίαν ὁριστικὴν καὶ σαφῆ κατεύθυνσιν.

Τὰ ζητήματα, ἢ μᾶλλον τὰ προβλήματα τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν λαὸν καὶ τὴν χώραν καὶ τὰ ὁποῖα παρέπει νὰ ἐφελκύσουν σοβαρῶς τὴν προσοχὴν τῶν κυβερνητῶν τῆς εἶναι πολλὰ καὶ μεγάλα. Δὲν μένει λοιπὸν καιρὸς δ' ἀκάρπους συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι ἄλλωστε κατ' οὐδὲν προάγουν τὰ ζητήματα μας, ἀλλ' ἀπεναντίας παρελκύουν καὶ καταβαραθρώνουν αὐτά.

Ὁ λαὸς ἀρκετὰ ἐβαρύνθη νὰ παρακολουθῇ τὰς ἑκάστοτε συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι μεταπίπτουν στὸ τέλος εἰς φιλολογίαν, διὰ τὴν ἐπέλυσιν καὶ τοῦ ἐλαχίστου ἑνὸς ζητήματος ὅσον σαφὲς καὶ ἂν εἶναι τοῦτο. Ἐν προκειμένῳ ἔχομεν εἰς τὴν Χώραν μας ἕνα πολίτευμα Συνταγματικὸν καὶ μίαν κυβέρνησιν ὑπηρεσιακήν. Συζητοῦμεν λοιπὸν ἐπὶ ἡμέρας τώρα ἂν ἡ κυβέρνησις αὕτη θὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ἢ ὄχι.

Ἀλλὰ τὰ πράγματα εἶναι σαφῆ. Δύο εἶναι αἱ ὁδοὶ αἱ φέρουσαι εἰς τὴν λύσιν τῆς πολιτικῆς ἐκκρεμότητος. Ἡ συνταγματικὴ καὶ ἡ ἀντισυνταγματική. Καὶ ἡ μὲν πρώτη, ἡ συνταγματική, εἶναι ἡ ἐμφάνισις τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ἡ δὲ δεύτερα, ἡ καὶ ἀντισυνταγματική, εἶναι ἡ μὴ ἐμφάνισις της καὶ ἡ διάλυσις τῆς Συνελεύσεως.

Ἡ κυβέρνησις λοιπὸν ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἀποφασίσῃ μόνη της—καὶ ἀμέσως μάλιστα—ποίαν ἐκ τῶν δύο ὁδῶν θὰ ἀκολουθήσῃ, διὰ νὰ γνωρίζῃ καὶ ὁ λαὸς ἀπὸ ποίους τέλος πάντων κυβερνᾶται καὶ ὑπὸ ποίαν μορφήν. Ἐκτὸς ἐὰν ὁ κ. Δεμερτζῆς ἔχει ἀντίθετον περὶ αὐτοῦ γνώμην, ὁπότε καὶ πάλιν πρέπει νὰ τὸ γνωρίζωμεν.

Ὁ σημερινὸς πρωθυπουργὸς εὑρισκόμενος ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ σκεφθῇ καλῶς τὸν προορισμὸν καὶ τὴν ἀποστολήν της καὶ κατόπιν νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ πρακτέου. Ἐὰν πάλιν δὲν τολμᾷ νὰ ἀποφασίσῃ νὰ προχωρήσῃ συνταγματικῶς, τότε ἡ καλυτέρα λύσις θὰ εἶναι ἡ ἄμεσος παραίτησίς της, διὰ νὰ μὴ ἐκτρέψῃ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν εἰς ἀνωμαλίας. Ἂς σημειωθῇ δὲ ἀκόμη, ὅτι ὁ λαὸς δὲν δύναται πλέον νὰ ἀνεχθῇ δικτατορίας καὶ μάλιστα τοῦ ἐπιδιωκομένου τύπου.

ΤΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μουτσοπούλου ὑποεπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως δημοσίων κτιρίων καὶ ἀνωτέρων ἐπιστημονικῶν σχολῶν ἐν Πάτραις, ἐπέδωκεν χθὲς διὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐμποροβιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου κ. Δημ. Δογάνην, τὴν ἔκθεσιν τῶν πορισμάτων της.

Ἐν τῇ ἐκθέσει της ἡ ὑποεπιτροπὴ καταλήγει εἰς τὰ ἑξῆς πορίσματα:

1) Νὰ ἀνεγερθῇ ἀπαραιτήτως τὸ διοικητικὸν μέγαρον, ὡς τὸ καταλληλότερον δὲ μέρος κρίνετε τὸ παρὰ τὸν κεντρικὸν σταθμὸν τοῦ ΣΠΑΠ οἰκόπεδον. Αἱ δαπάναι διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μεγάρου προϋπολογίσθησαν ὑπὸ τῆς ὑποεπιτροπῆς εἰς 12—20 ἑκατομμύρια δραχμάς.

2) Νὰ ἱδρυθῇ πρότυπος κτηνοτροφικὴ σχολὴ διὰ τὴν μόρφωσιν ἐπιστημόνων κτηνοτρόφων.

3) Νὰ ζητηθῇ ὅπως ἐγκατασταθῇ ἐνταῦθα καὶ μία ἐκ τῶν, ἀποφασισθεισῶν τελευταίων πρὸς ἵδρυσιν, ἑπτὰ Ἀκαδημιῶν πρὸς ὀνομασίαν δημοδιδασκάλων.

4) Νὰ παραληφθῇ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ διὰ τὴν σύντομον ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου μεγάρου τοῦ Ἀρχαιρείου, παραλλήλως δὲ νὰ παραληφθῇ ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἑταιρία ὅπως εἰς τὸ λειτουργοῦν ἐνταῦθα Ἀραιάκειον προστεθῇ καὶ εἰδικὸν τμῆμα οἰκοκυρικῆς μὲ διετῆ τὴν ἐν αὐτῷ φοίτησιν.

Τέλος προτείνεται ὅπως ζητηθῇ ἡ ἵδρυσις ἐν Πάτραις μεγάλης σχολῆς τεχνῶν καὶ ἐπαγγελμάτων, τύπου τῆς Ζιβιτανειδίου σχολῆς τῆς Καλλιθέας Ἀθηνῶν, πρὸς πλήρη ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν τῶν τεχνιτῶν τῶν διαφόρων ἐπαγγελματικῶν κλάδων.

Διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς σχολῆς ταύτης, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς ὑποεπιτροπῆς θὰ ἀπαιτηθῇ δαπάνη 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο, κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν δύναται νὰ ἀξιοποιηθῇ ἐκ τῶν δωρεῶν μεταξὺ τῶν εὐπόρων ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας.

Ὡς πληροφορούμεθα ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸν κ. Δογάνην, ὡς γενικὸν γραμματέα τῆς μεγάλης ἐπιτροπῆς τῶν ζητημάτων Πατρῶν, τὰ πορίσματα τῶν ὑπολοίπων ὑποεπιτροπῶν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἀρμοδιότητος ἑκάστης, ὥστε ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ σύγκλησις τῆς μεγάλης ἐπιτροπῆς ἥτις πλέον θὰ ἀποφασίσῃ ἵνα προβῇ εἰς τὰς περαιτέρω ἐνδεδειγμένας ἐνεργείας παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ζωτικῶν ζητημάτων τῆς πόλεώς μας.

ΣΟΒΑΡΑ ΣΥΜΠΛΟΚΗ

ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΟΠΟΙΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΣΟΥΛΙΟΥ

Τὰς πρώτας ἀπογευματινὰς ὥρας, ἐξωθὶ τοῦ χωρίου Σούλιου ἔλαβεν χώραν ἀγρία συμπλοκὴ μεταξὺ ἀγροτοποιημένων καὶ ἐργατῶν, λαβοῦσα μορφὴν μάχης. Ἡ συμπλοκὴ ἐγένετο ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις:

Κηρυχθείσης ἀναδασωτέας τῆς μεταξὺ Γλαύκου καὶ Σουλίου ἐκτάσεως, χθὲς μετέβησαν ἐκεῖ εἰδικὰ συνεργεῖα ἐργατῶν, τὰ ὁποῖα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν δασοκόμους ἤρχισαν τὰς ἐργασίας διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τῆς περιοχῆς. Ἐξόθεν ὡς ἀνεκηρύχθησαν τοῦτο οἱ ἀγροτοποιημένες τοῦ χωρίου Σουλίου, συγκεντρωθέντες περὶ τοὺς ὀγδοήκοντα μετέβησαν εἰς τὸν τόπον ὅπου εἰργάζοντο τὰ συνεργεῖα καὶ ἐπηγέρησαν τὴν ἐμποδίσουν ταῦτα ἐπιτεθέντες κατὰ τῶν ἐργατῶν διὰ ροπάλων, ἀξινῶν καὶ ὅπλων.

Ἐν ἀρχῇ οἱ ἀγροτοποιημένες ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ δασοκόμου, ἀπιχειρήσαντες νὰ ἀφοπλίσουν αὐτόν. Ἀκολούθως δὲ ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ἐργατῶν. Κατόπιν τούτου ἡ συμπλοκὴ ἐγενικεύθη, ἀποτέλεσμα δὲ αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ σοβαρὸς τραυματισμὸς τοῦ ἐργάτου Ἀνδρέου Σπυροπούλου, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ ἐλαφρὸς τραυματισμὸς ἑτέρων τεσσάρων ἐκατέρωθεν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐγνώσθη ὅτι εἶναι καὶ εἰς χωροφύλαξ.

Ἐξόθεν ὡς ἐτηλεφωνήθη τὸ γεγονὸς εἰς τὸ ἐνταῦθα δασαρχεῖον, ὁ κ. Δασάρχης μεταβὰς εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν Πληημελειοδικῶν ἀνέφερε τοῦτο εἰς τὸν ἀντεισαγγελέα κ. Πυριλάκον, ὅστις καὶ διέταξε τὴν ἄμεσον ἀναχώρησιν τοῦ Διοικητοῦ Χωρ]κῆς Ἀχαΐας.

Οὗτοι τὴν ὅην μ. μ. ἀνεχώρησαν μεταβάντων ἐπὶ τόπου ὁ Διοικητὴς Χωρ]κῆς Ἀχαΐας ταγματάρχης κ. Μπρίλλης ἐπὶ κεφαλῆς ἰσχυρᾶς δυνάμεως χωρ]κων.

Νεώτερα νυκτερινὰ πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἡ τάξις ἀποκατεστάθη διεξάγονται δὲ ἔντονοι ἀνακρίσεις διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν πρωταιτίων.

ΑΘΡΟΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Η ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΕΠΙΡΡΟΗΝ

ΚΑΪΡΟΝ. Μεγάλαι διαδηλώσεις ἐθνικιστῶν ἔγιναν χθὲς εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὸ Πόρτ-Σαΐδ. Οἱ διαδηλωταὶ διῆλθον ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1923 διὰ μέσου τῶν κυριωτέρων ὁδῶν καὶ κατέληξαν εἰς τὰς κεντρικὰς πλατείας, τὰς ὁποίας κατέλαβον ἐξ ἐφόδου παρὰ τὰς προσπαθείας τῆς ἀστυνομίας ὅπως τοὺς διαλύσῃ.

Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐκηρμειώθησαν ἀλλεπάλληλοι συγκρούσεις μεταξὺ τῶν ἀργάνων τῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν διαδηλωτῶν. Πολλοὶ ἐκ τῶν τελευταίων ἐφωλωπίσθησαν καὶ διενηργήθησαν ἀρκεταὶ συλλήψεις. Εἰς Πόρτ-Σαΐδ, ἰσχυρὰ ἀστυνομικὴ δύναμις διέλυσεν 800 διαδηλωτὰς κατόπιν πολυώρου προσπαθείας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας 1 ἀστυνομικὸς ἐτρουματίσθη σοβαρῶς.

Εἰς τὸ Κάϊρον 4000 διαδηλωταὶ παρήλασαν διὰ τῶν κεντρικωτέρων ἀρτηριῶν, ζητῶν κραγάζοντες ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Φουάδ. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν διαδηλωτῶν διὰ τὰς δοθείσας καταθορυβητικὰς ὑπὸ σχέσεις περὶ ἐπαναφορᾶς τοῦ Συντάγματος τοῦ 1923, ἦτο ἀπερίγραπτος.

Ἡ ἀστυνομία δὲν προέβαλε κωμμίαν ἀντίστασιν διὰ τὴν διάλυσιν τῆς μεγάλης ταύτης διαδηλώσεως ἀν καὶ ἦτο ἀρκετὰ θαρυβώδης. Συγκρούσεις, ὅμως, ἐγένοντο πολλαὶ μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ ἄλλων μικροτέρων διαδηλώσεων, αἵτινες προέβησαν εἰς συντριβὴν καὶ πιρπάλησιν πολλῶν λεωφορείων, αὐτοκινήτων καὶ ἁθρμμαξάτων πλείστος θελοπίνακας προθηκῶν καταστημάτων.

Αἱ διαδηλώσεις ἐσυνεχίσθησαν μέχρι νυκτὸς, ἐνῷ πανταχόθεν ἀντήχει διάτορος ἡ φωνὴ ὑπὲρ τῆς πλήρους ἀνεξαρτησίας τῆς Αἰγύπτου.

Ἡ ἐπικρατοῦσα γενικὴ ἐντύπωσις εἶνε ὅτι ἡ Κοινὴ Γνώμη καὶ τὸ λαϊκὸν αἴσθημα δὲν δύνανται πλέον νὰ «κανοποιηθοῦν μὲ μόνην τὴν παραχώρησιν τῶν ὑπὸ τοῦ Συνάγματος τοῦ 1923 προβλεπομένων ἐλευθεριῶν. Ἡ δὲ ἐκδηλωθεῖσα ἀπὸ τῆς χθὲς ἀποτόμως μετασταφὴ τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἀπέναντι τῶν ἀξιώσεων τῶν ἐθνικιστῶν Αἰγυπτίων, θεωρεῖται παρ' αὐτῶν ὡς ἐντεχνος λοξοδρόμησις πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δυσαρέσκειῶν ἐκ τῆς ἐπικρατούσης ἐξάψεως.

Ταυτοχρόνως ἡ ὑποβολὴ τῆς παραιτήσεως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἤτις τελικῶς, δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Φουάδ καὶ ἡ ὑποχώρησις αὐτῆς ἀπέναντι τῶν ἀξιώσεων τῶν Οὐάφντ καὶ τῶν ἄλλων ἐθνικιστικῶν κομμάτων, σχολιζεται μετὰ μεγάλης ἐπιφυλάξεως. Πιστεύεται δὲ ὅτι αἱ «θεατρινισμοὶ» τοῦ πρωθυπουργοῦ Νεσσίμ πασὰ ἀφελοῦνται εἰς ὑπόδειξιν ἐκ βασιλέως διὰ νὰ παρακαμφθῇ, ἐπιτηδείως, ὁ σκόπελος τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως, συνεπείᾳ τῆς ἐξεγέρσεως τῶν φοιτητῶν.

Ἤδη, θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι τὸ Αἰγυπτιακὸν πρόβλημα προβάλλει περισσότερον ἀκανθῶδες καὶ τραχύ, μὴ λυόμενον πλέον, μὲ μόνην τὴν παραχώρησιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Συντάγματος τοῦ 1923.

Ἀπὸ σήμερον, θὰ ἐκδηλωθοῦν νέαι μεγαλείτεραι δυσχέρειαι, πρὸ τῶν ὁποίων τὸ «θεατρικὸν κόλπο» τοῦ Νεσσίμ πασὰ θὰ ἀποδειχθῇ ἀνίσχυρον νὰ συγκρατήσῃ τὸ ρεῦμα τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας. Οἱ ἐθνικισταὶ θὰ ἀξιώσουν παρὰ τοῦ Βασιλέως τὴν ἔκδοσιν διαγγέλματος διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ὑπόχρεοῦται τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθερίας τῆς Αἰγύπτου, ἄλλως ὁ ἀγὼν θὰ συνεχισθῇ μὲ μείζονα ἔντασιν.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΜΕΤΑΣΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

ΠΟΥ ΒΑΙΝΟΥΝ ΑΙ ΙΤΑΛΟΑΙΘΙΟΠΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐλήφθη, ἐπισήμως, δήλωσις ἐκ μέρους τοῦ κ. Ροὺζβελτ, διὰ τῆς ὁποίας καθίσταται γνωστὸν ὅτι εἰδοποιήθη ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν θὰ προσχωρήσουν εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς πετρελαίων εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Ταυτοχρόνως, ἐγνώσθη ὅτι τόσον ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία, ὅσον καὶ ἡ Ρουμανία, ἀρνοῦνται νὰ ἐφαρμόσουν τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν πετρελαίων ἐφόσον δὲν μετέχουν καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τούτου.

Συνεπείᾳ τούτου, αἱ ἐκ Λονδίνου ἐμπιστευοῦσαι πληροφορίαι ἀγγέλλουν ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον ἔχει ἤδη πεποίθησιν ὅτι ἡ Γαλλία θὰ ἀρνηθῇ νὰ δοηθήσῃ τὴν Ἀγγλίαν εἰς περίπτωσιν ἀποφάσεως ἐπιθέσεως κατ' αὐτῆς ὑπὸ τῆς Ἰταλίας.

ΓΕΝΕΥΗ. Ἡ Δεκαοκτωκεφαλὴς Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, συνεργομένη σήμερον τὸ ἀπόγευμα, θὰ ἐξετάσῃ τὸν τρόπον καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς τῶν κυρώσεων. Οὔτε θὰ μελετήσῃ, ἀλλ' οὔτε καὶ θὰ ὑποδείξῃ νέας κυρώσεις, ἐφ' ὅσον δὲν λήφθοῦν αἱ ἀπαντήσεις τῶν Κυβερνήσεων Ἰταλίας καὶ Ἀβησσυνίας, εἰς τὰς περὶ εἰρήνης προτάσεις καὶ δὲν ἀποφασίσῃ πρῶτον ἐπ' αὐτῶν τὸ Συμβούλιον τῆς ΚΤΕ.

Ἡ σύγκλησις τοῦ Συμβουλίου προβλέπεται διὰ τὸ πρωΐ τῆς Σαββάτου 21 Δεκεμβρίου, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπάντησις ἀμφοτέρων τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων Κρατῶν εἶνε εὐνοϊκὴ καὶ παρέχεται ἐλπὶς πρὸς συνεννόησιν διὰ τῆς διεξαγωγῆς συζητήσεων καὶ τῆς συμβιβαστικῆς μεσολαβήσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἐὰν ὅμως, τὸ ἕνατον τῶν δύο Κρατῶν ἀπορρίψῃ, κατηγορηματικῶς, τὰς προτάσεις, τότε ἡ σύγκλησις τοῦ Συμβουλίου θὰ ἀναβληθῇ δ' εὐθεῖαν χρόνον καὶ ἡ Γραμματεία τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ καλέσῃ ἐκ νέου τὴν Δεκαοκταμελῆ Ἐπιτροπὴν διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς διὰ τῆς ἐπιβολῆς νέων κυρώσεων πρὸς τὴν Ἰταλίαν καὶ τῆς αὐστηροτέρας ἐφαρμογῆς τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιβληθεισῶν τοιούτων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Τὸ «Ἔργον» πληροφορεῖται, ὅτι αἱ μεταβολαὶ, αἵτινες ἐγένοντο χθὲς εἰς Παρισίους ἐπὶ τοῦ σχεδίου Λαβάλ—Χόαρ, εἶνε σημαντικαί. Τὸ νέον σχέδιον προβλέπει περὶ παραχωρήσεις εἰς τὴν Αἰθιοπίαν λιμένος εἰς τὸ Ἀσάμπ, μὲ διάδρομον, ὅστις θὰ διέρχεται ἐκ τῶν ἰταλικῶν θέσεων, ὅπως συνδέῃ τὸν λιμένα τοῦ Ἀσάμπ μὲ τὴν Ἄντις—Ἀμπέμπα. Τὸ σχέδιον προβλέπει ἐπίσης περὶ παραχωρήσεως εἰς τὴν Ἰταλίαν τῆς Βορείου Τιγραΐας μετὰ τοῦ τομέως τοῦ Μακάλε, τὸ ἕβδομον ἐξαπαραδῆν τελεῖον, ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν αὐτοῦ, εἰς τρόπον ὥστε ἡ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἀναγτυγμένη ἰσχυρὰ Ἰταλικὴ φάλαγξ νὰ εὑρίσκεται εἰς λίαν ἐπικίνδυνον θέσιν, λόγῳ τῆς συνεχοῦς περιοχῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Ρᾶς-Σεγιοῦμ.

Αἱ πρὸς τὸ Ντεκαλὶ καὶ τὸ Ταμπὶν Ἰταλικαὶ δυνάμεις ἀποφεύγουσαι ἐσπευσμένως πρὸς τὸ Ἀντιγκρανέ. Ὁ Ρᾶς-Σεγιοῦμ διαθέτει πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν πολυπληθεστάτας μάζας ἐκ τοῦ στρατοῦ, αἵτινες προχωροῦν μετὰ μεγάλης προμελέτης, παρεμποδίζουσαι τὴν σταθερὰν τῶν Ἰταλῶν καὶ ὀργάνων νέων ἀμυντικῶν θέσεων.

Ἐπίσης Ἰταλικὸν ἀεροπλάνον ἐκτελεῖον συνεχεῖς ἐκβιβαζομένους ἐναντίον τῶν κατασκηνώσεων τοῦ ἀβησσυνικοῦ στρατοῦ. Ἄλλα ἀεροπλάνα δομβαρδίζουν, καθ' ἑκάστην, τὰ πρὸς νότον τοῦ Μακάλε χωρία. Τινὰ ἐξ αὐτῶν ἔφθασαν χθὲς πάλιν μέχρι τοῦ Ντεσσιέ, τὸ ὁποῖον, ὅμως, ἔμεν ἀδομβάδριστον.

ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΤΑΙ Ο κ. ΛΑΒΑΛ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΙΡΗΝΙΚΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΥΠΕΒΑΛΗΘΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ὁ Λέων Μπλοὺμ καὶ πολλοὶ σοσιαλισταὶ βουλευταὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ κ. Πιὲρ Κότ, ὑπέβαλλον ἐκεῖ ρωτήσεις εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὴν ὁποίας κατηγοροῦν τὴν κυβέρνησιν λόγῳ τῶν ἀγγλογαλλικῶν προτάσεων περὶ εἰρήνης. Οὗτοι ἰσχυρίζονται ὅτι αἱ προτάσεις Λαβὰλ—Χόαρ ἀποτελοῦν στίγμα ἐναντίον τοῦ Δικαίου καὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐλευθεριῶν τῶν ἐθνοτήτων, καθ' ὅσον ἐπιβραβεύουσι τὸν ἐπιδρομὲν ἐναντίον τῆς Αἰθιοπίας μὲ ἑδαφικὰ ἀνταλλάγματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων οὐδὲν ἔχει δικαίωμα.

Αἱ παροχωρήσεις αὗται, λέγουν, αἱ ὁποῖαι ὑποδεικνύονται καὶ τείνουν νὰ πραγματοποιηθοῦν, πρωτοβουλίᾳ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, καταρρακώνουν τὸ σύστημα τῆς συλλογικῆς ἀσφαλείας τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τοῦ ὁποίου βασίζεται τὸ σύμφωνον τῆς ΚΤΕ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι ὁμάς φιλελευθέρων βουλευτῶν, κατέθεσε πρόταση εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, δι' ἧς καταδικάζει οἱονδήποτε διακανονισμὸν τῆς Ἰταλοαιθιοπικῆς διενέξεως, ὁ ὁποῖος ἤθελε γίνει διὰ τῆς καταστάσεως τῆς πολιτικῆς, τῆς ἐδαφικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἀβησσυνίας πρὸς ὄφελος ἑνὸς κράτους, τὸ ὁποῖον ἐπιτήδευος ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἐπιτιθέμενον.

Οἱ καταθέσαντες τὴν πρότασιν βουλευταὶ προσθέτουν ὅτι θὰ θεωρήσουν τὸν διακανονισμὸν—ἐὰν οὗτος ἤθελεν ἐπιτευχθῇ ὑπὸ τὰς ἄνω προϋποθέσεις—ὡς προδοσίαν ἐκ μέρους τῆς ΚΤΕ καὶ ὡς ἀτιμωτικὴν διὰ τὴν Ἀγγλίαν πράξιν.

ΕΝΑ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΝ

ΡΩΜΗ. Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀνέγραψεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς τρεχούσης χρήσεως τοῦ 1936 κονδύλιον διὰ τὴν πολεμικὴν ἀεροπορίαν τῆς ἑνὸς δισεκατομμυρίου Γαλλικῶν φράγκων Ἐναντι 450.000.000 τοῦ 1935.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΛΕΜΒΟΥΧΩΝ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν παρουσιάσθη εἰς τὴν Νομαρχὶαν Ἀχαΐας κ. Ἀλεξανδράκην ἐπιτροπὴ τῶν ἀποζημειωθέντων λεμβούχων καὶ διεμαρτυρήθη διότι κατὰ ἔκφ ἀπροσεξίαν ἢ ἀπαζημίωσις τῶν καὶ ἔχουν κοπῆ καὶ τὰ σχετ. ἀ ἐντάλματα, ἐν τούτοις καθυστεροῦνται ἀδικαιολογήτως ἡ ὑποχρεωτὴ τῶν λόγῳ ἐλθόντων μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΧΩΡ]ΚΟΣ

Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀγρινίου ὅτι ὁ Μιχαὴλ Συγγόνης ἐτραυμάτισε τὸν χωροφύλακα Φράγκον διότι παρετηρήθη ὑπ' αὐτοῦ διὰ τινα παράβασιν ἀστυνομικῆς διατάξεως.

ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΦΙΛΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΕΝΑ ΓΕΡΜΑΝΟΝ ΦΙΛΕΛΛΗΝΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Εἶνε γνωστὸν ὅτι τὸ ὄνομα «Ἑλλὰς» ἠλεκτρίζει ἀμέσως κάθε μορφωμένον Γερμανόν. Διότι κανὲν Ἔθνος τῆς γῆς δὲν ἔχει καταγίνῃ τόσον πολὺ εἰς τὴν μελέτην τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ τοῦ ἀθανάτου Ἑλληνισμοῦ, ὅσον τὸ Γερμανικόν. Ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ, ὅτι ὁ Γερμανός, ἀπὸ τὰ θρανία τοῦ γυμνασίου ἤδη, εἶνε φιλέλλην. Δὲν ξεχνᾷ ποτὲ τὰ ὁραῖα λόγια τοῦ μεγάλου ἀκείνου Γερμανοῦ δραματιστοῦ καὶ φιλέλληνος, τοῦ Ὀλυμπίου σχεδὸν Γκαῖτε: «Ἀναζητῶ μὲ τὴν ψυχὴ τὴν χώρα τῶν Ἑλλήνων»... Ἀλλὰ καὶ λίγοι ἐννοιωσαν τόσο βαθειὰ τὸ Ἑλληνικὸ πνεῦμα, τὴν Ἑλληνικὴ ψυχὴ, ἔσον οἱ Γερμανοί.

Καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἐκτίμησις αὐτὴ μεταφυτεύθηκεν, ἐν μέρει καὶ στοὺς σημερινοὺς Ἕλληνας, στοὺς ὁποίους διακρίνουν οἱ Γερμανοὶ πολλὲς ἀρετὲς (ἀλλὰ καὶ ἀρκετὰ ἐλαττώματα...) τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Τὸ γεγονὸς ὅτι κατοικοῦμεν τὰ ἴδια ἐδρα καὶ κλασσικὰ ἐδάφη, τὸ ὅτι ὁμιλοῦμεν τὴν ἴδιαν γλῶσσαν — ἔστω καὶ παρηλλαγμένην μετὰ τόσους αἰῶνας καὶ τόσας ξενοκρατίας — τὸ ὅτι πολλοὶ σημερινοὶ Ἕλληνες φέρουν τὰ ἴδια ὀνόματα μὲ τοὺς Ἕλληνας τῆς ἀρχαιοτήτος, ἤδη ὅμως οἱ ἡρωϊκοὶ ἀγῶνες τῶν Νεοελλήνων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των,